

ВСТУП

Колаборація - один із значущих ключів до входу в європейську систему розвитку. Якщо поставити собі за мету ділитися інноваціями, які дають позитивний результат не тільки для власної кишені, а і для розвитку нашої Батьківщини (соціального, економічного, культурного, тощо), то можна зробити Україну успішною швидше, ніж дочекаємось цього від політиків.

Натхненням для моєї програми став випуск новин по телебаченню (десь, у 2010 році), де агрономи з Рівненської області довели, що вирощування енергетичної верби дуже перспективна справа для економіки країни та екології вцілому. Є докази, що ця справа дуже рентабельна, але з'явився парадокс - ніхто не зацікавився цією ідеєю та не інвестував у таку важливу галузь, як **енергозбереження**.

В мене, як мешканця планети "Земля" серце болить за те, що ми беремо від планети більше, ніж можемо повернути. І такі думки поважні вчені висловлюють досить давно... Але, як в українця, серце болить за інше, - ми маємо **найродючішу** землю у світі і повинні диктувати дипломатичні умови нарівні з газовими та нафтовими магнатами, та не купувати паливо у країни, що веде проти нас війну. Коли копалині ресурси вичерпаються, планета повинна бути до цього готова і я маю наміри зробити Україну конкурентноспроможною у боротьбі за головні місця на данному ринку. Можливо, ці ідеї здаються божевільними, або утопічними... Але, ідеї Галілея теж спочатку сприймали божевільними) .

Конкретизація цифр

Це для мене найважчий розділ. Я відчуваю, що розвиток **енергозбереження** та **захист екології**, - це сенс мого життя. Я не знаю, скільки коштує виростити енергетичну вербу (або іншу біокультуру, яких існує величезний вибір) та скільки грошей це може принести. Та можу запевнити суспільство, що це - майбутнє нашого розвитку! Конкретні цифри Ви можете знайти у відео до моєї програми.

Моя ціль - донести до відомих міських адміністрацій маленьких міст, що неприлаштована до сільсько-господарських використання земля, може давати прибуток. Адже, наших чиновників турбує лише збагачення.

Кошторис до моєї мрії я не зможу зробити без допомоги більш досвідчених осіб в галузі вирощування біоекономічних культур.

Я готовий власними руками висаджувати, прополювати і збирати біопаливо для того, щоб моя країна була найкращою! Обіцяю!

Умови Вашої програми вимагають конкретних термінів та кошторисів. Але я зможу допомогти, лише почавши цю справу з масштабів однієї родини або невеликої вулиці. Мої однодумці з Рівненщини не змогли втілити свої мрії в реальне життя, бо, на мою думку, не врахували співвідношення масштабів власного виробництва до вибагливих вимог сучасного маркетингу.

Для розвитку моєї ідеї додаткові кошти не потрібні, програма децентралізації покриє всі витрати, якщо я зможу достукатися до міськадміністрації. Для цього я розраховую на Ваші Медіапотужності.

На цей момент, можу стверджувати, що садженці ековерби коштують від 35грн до 100грн за 100шт. За моїми підрахунками, на один гектар землі потрібні від 18 до 40 тисяч садженців. Максимальний урожай буде вже за 2 - 3 роки після висадки.

Будемо реалістами: доки власники земельних ділянок не відчують прибуток від біопалива, реальні ринкові ціни на виготовлення та збут цього ресурсу передбачити неможливо.

Особиста інформація

Я народився в селі Луганське, що знаходиться на межі з м. Донецьк. Жив без батька. У нас з матір'ю була ділянка землі 15 "соток", де ми вирощували соняшник (для обміну його на олію), або кукурудзу, для годівлі домашнього скота - свині та десятку голів птиці. При цьому взимку опалювалися покупним вугіллям. Наша ділянка розташована за 4км від дому, тому ми завжди стикалися з крадіжками продуктів, в які вкладали багато часу та зусиль ручної праці. Наша ділянка землі була виділена під забудову підчас "перестройкі", ми маємо багато сусідів, які покинули взагалі свої ділянки. Зараз на цій покинутій землі росте лише бур'ян... Якби не війна, було б легше домовитися з власниками суміжних з нашою ділянок та втілити свої ідеї в життя в рамках Вашого проекту.

Моя ціль - раціональне використання української плодючої землі з метою енергонезалежності від зовнішніх країн. Нажаль, моя земля з великою ступінню вірогідності, замінована і, на ближчий час недоступна для обробки... На цей час, я мешкаю вже в зовсім іншому регіоні, але досі спостерігаю гектари площі, яку можна використовувати під вирощування культур для біопалива. При чому, на відміну від умовної кукурудзи або соняшника, ніхто не буде красти цей ресурс.

План на три роки

Мета: донести до суспільства важливість раціонального використання природних ресурсів та розвиток екологічно безпечних шляхів до енергонезалежності України на конкретних прикладах, які я мрію втілити в життя.

Якщо ідеї енергонезалежності та популяризації виготовлення біопалива отримають оглас та підтримку населення в моєму невеликому місті, бачу в майбутньому такі кроки:

- домовлення та співпраця з органами місцевої влади;
- пошук придатних ділянок та вибір найбільш відповідних до умов ґрунту біокультур;
- вирощування та збір через 2-3 роки;
- переобладнання газового обладнання на твердопаливні котли невеликої держ.установи (дитячий садок, наприклад, або військомат), опалення власновиготовленою біомасою;
- поставити виробництво на "кругообіг";
- натхнення власним прикладом усіх свідомих громадян.

Важлива примітка: самотужки в мене нічого не вийде, тому я почав свою доповідь зі слова "колаборація".

Зкорочена біографія

Калугін Дмитро Сергійович народився 23.08.1988 у с. Луганське Мар'їнського району Донецької області у родині геологів. Там же закінчив 9 класів місцевої школи. В 2003 році вступив до Донецького Будівельного Технікуму, по закінченні якого у 2007му отримав освіту техніка-будівельника. В тому же році влаштувався до донецького БТІ, де працював техніком 2-ої категорії до 2009-го. З 2009 по 2013 здобував ступінь спеціаліста (заочно) у Донбаській Національній Академії Будівництва та Архітектури.

В 2010 році працевлаштувався до ТОВ "ДЦ Україна" (нині мережа магазинів Watsons) комплектувальником товарів.

в 2012 одружився, а 2014 планував стати батьком, але після пережитого бомбардування вирішив з вагітною дружиною переїхати до будь-якого іншого магазину мережі на території мирної України. Рідний дім зараз, нажаль, знаходиться на території бойовиків. Так ми опинились на Дніпропетровщині у м. Апостолове, де в 2015му році в мене народилась донечка. Також , у цьому році мене підвищили до керуючого магазином.

Зараз ми втрюх у статусі переселенців живемо у зйомній однокімнатній квартирі.

Посилання на Фейсбук: <https://www.facebook.com/kaloogine>